

Протокол

№

гр. София, 09.10.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 20
състав, в публично заседание на 09.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Светлана Димитрова

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **9435** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

На именното повикване в 15,19 часа:

ИЩЕЦЪТ – П. И. Ц. – редовно призован, явява се лично и се представлява от адв. Т. Р., с пълномощно на л.11 от делото.

ОТВЕТНИКЪТ – СТОЛИЧНА ДИРЕКЦИЯ НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ – редовно призован, не се представлява.

ОТВЕТНИКЪТ – ОБЛАСТНА ДИРЕКЦИЯ НА МВР – ПЛОВДИВ – редовно призован, не се представлява.

СГП – редовно призована, се представлява от ПРОКУРОР СТОЯН ДИМИТРОВ.

СТРАНИТЕ (поотделно): Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ, като взе предвид, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото,

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

В залата се въведоха допуснатите свидетели.

СЪДЪТ СНЕМА самоличността на свидетелите по представена лична, както следва:

Л. И. Р., 42 на години, неосъждан, без дела и родство със страните

Б. С. А., на 33 години, неосъждан, без дела и родство със страните.

СЪДЪТ ПРЕДУПРЕЖДАВА свидетелите за наказателната отговорност, която носят съгласно чл. 290, ал. 1 от НК за лъжесвидетелстване.

Свидетелите обещаха да говорят истината.

Свидетелите се изведоха от залата.

СЪДЪТ ДОКЛАДВА молба-уточнение и допълнителна искова молба на ищеца от 4.4.2024 г.

ДОКЛАДВА писмен отговор на ответника ОД на МВР – Пловдив от 16.5.2024 г.

ДОКЛАДВА определение на съда 1.7.2024 г., обективизиращо проектодоклад по делото, както и изискано по служебен ред и приложено към настоящото НАХД № 12847/2020 г. по описа на СРС, 134 с-в.

АДВ. Р.: Поддържам доказателствените ни искания в предишното съдебно заседание, като моля да представя план-разстановка и заповед за командировка, които са ми служебно известни от други дела и няма как да са заверени за вярност с оригинала. Моля да задължите ответниците да представят въпросните план-разстановка и заповед за командировка. Моля да се изиска копие от книгата на задържаните лица от 2. и 3.9.2020 г. от III РУ на СДВР и удостоверение за оборудването на помещенията за арест, във връзка с условията за задържане – за броя на помещенията, оборудването и капацитета им към тази дата, столове, легла, маси, каквито трябва да има според Инструкцията.

ПРОКУРОРЪТ: Да се приемат доказателствата и да се изискат доказателства от СДВР и ОД на МВР Пловдив. Нямам доказателствени искания.

По доказателствата

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА и ПРИЛАГА като доказателства по делото документите, представени от ищеца с исковата молба и днес представените.

ПРИЛАГА НАХД № 12847/2020 г. по описа на СРС, 134 с-в към настоящото.

На основание чл. 186 ГПК, вр. чл. 144 АПК ЗАДЪЛЖАВА ОД на МВР – Пловдив да представи заверен препис от заповед № 317з-7242-31/31.8.2020 г. на областния директор на МВР- Пловдив в 10-дневен срок от съобщаването.

В същия 10 дневен срок от съобщаване на основание чл.186 ГПК във вр. чл.144 АПК ЗАДЪЛЖАВА СДВР да представи заверен препис от план-разстановка № 513р-72957/1.9.2020 г. на СДВР, както и доказателства, от които да е видно колко лица са били задържани на 2. срещу 3.9.2020 г. на територията на III РУ – СДВР, както и данни за броя на помещенията за задържане и за наличното оборудване в същите, спазват ли се условията за настаняване в помещенията съгласно Инструкция № 8121з-78/24.1.2015 г. за реда за осъществяване на задържане, оборудването на помещенията за настаняване на задържани лица и за реда в тях.

СЪДЪТ ПРЕДУПРЕЖДАВА ответниците, че в случай на неизпълнение ще бъде наложена глоба за неизпълнение на разпореждане на съда.

СЪДЪТ ПРИСТЪПИ към разпит на допуснатите свидетели.

В залата се въведе свидетелят Б. А..

На въпроси на адв. Р. свидетелят разказа:

Познавам П. от деня на самия арест. Запознахме се на входа на III РУ, като ни задържаха на 2.9.2020 г., около полунощ. Запознахме се в чакалнята. Първо бяхме в различни килии, после в една и имяхме възможност да се поопознаем. Впоследствие разбрах къде е задържан П.. Мен ме задържаха пред Президентството. След това ме

отведоха отстрани, на стълбите на бившия партийен дом, гледайки към МС, където имаше 40 – 50 други задържани лица и засилено полицейско присъствие. Впоследствие разбрах, че и П. е бил задържан там. Започнаха да ни качват в бусчета, той беше в едно от тях, но по-късно. Тръгнахме към най-близкото РУ. Качиха ме от първите, за да мога да отида до тоалетна. Съответно него са го качили на второто или третото бусче. Може би 1 час бях до партийния дом, минимум. Всички бяхме на земята, с вързани отзад ръце със „свински опашки“. Престоят беше около час, минимум. Държаха се грубо и обидно. Аз лично придобих прозвището „Пикльото“, защото поне 10 пъти помолих полицаи да ме отведат поне до някое дърво. Викаха ми: „Стискай! Нищо не можем да направим!“. Беше обидно. Спрямо други лица се държаха по същия начин. Имаше момче с рана на крака, от която течеше кръв, без да му се направи елементарен преглед дали няма нужда от помощ. П. ми разказа впоследствие, вече като бяхме в килията, че грубо насилие нямало. Ударили го два пъти в ребрата с лакът. Но изключително насилие нямаше.

Достъпът на граждани беше ограничен. Имаше хора с телефони, които снимаха. А имаше и с табелки PRESS, което не спираше полицаите. Следващите дни видях снимки в медиите, на които можехме да бъдем разпознати. Публикации, на които П. може да бъде разпознат... Не мога да отговоря. Заповедите за задържане чакахме около 1 час в чакалнята, след това бяхме разпределени нагоре по етажите на районното. Направиха ни обиск и ни направиха заповедите за задържане, които не подписахме, тъй като имаше съвети да не подписваме заповеди които се разпоstrаниха сред протестиращите и медийния шум, който достигаше до нас.

ПРОКУРОРЪТ: Моля ищцовата страна да се придържа към установяване на обстоятелствата за претърпени от ищеца неимуществени вреди!

СВИДЕТЕЛЯТ А.: В районното имаше около 5 килии. Бяха вляво от коридора, всяка с по 2 легла, отгоре с малки прозорчета с решетки, масичка – метална, заварена за пода, метални легла, без дюшеци. Помещението смърдеше на урина, както и целият коридор, който водеше до тоалетна с фекалии, без всякакви хигиенни и санитарни мерки. А беше точно по време на „ковид“. Нямаше дезинфектанти. В килия бяхме по 6 души. Беше ни предоставен един допълнителен дюшек, по стените имаше с кафява субстанция писани неща, падаше мазилка, нямаше вентилация. Имаше вентилаторче, което беше пуснато, но след смяната на хората, към 16,00 часа.

Полицаите ни казаха, че по отношение на храна и вода ще ни носят това, което оставят за нас. Някои хора получиха храна и вода. За П. не знам, но всички пиехме от едно пластмасово шише вода, от което П. отказа да пие, защото го беше гнус. Сподели, че в продължение на 20 часа не е ял и пил вода.

Нямаше никакви предпазни средства – нито сапун, нито дезинфектант, а тогава трябваше да има и физическа дистанция.

Впоследствие П. спомена, че е задържан в една от уличките зад Президентството, не знам коя, но съм виждал видеоклип с мястото. Мога да разпозная на клипа П.. Той ходеше спокойно, а в този момент полицаи му нахлу зад гърба, повалиха го на земята. Общувахме главно по въпросите за ареста, тъй като бяхме в едно и също досъдебно производство, и сме говорили предимно за нашата защита и следствията от задържането. Този инцидент му се отрази много зле. Имаше стрес, разбира се, имаме повдигнати обвинения. Беше по втория член за хулиганство, който може да се накаже с лишаване от свобода до 2 години ефективно. Което е стрес – ние сме отишли на протест, а се оказва, че може да сме съдени. Поддържахме контакти, като ходехме при

едни и същи адвокати. Казваше ми, че е изключително притеснен. Каза, че трудно си върши работата, това нещо му тежи, че не спира да мисли за това и само като се сети за килията, иска да изкара тази мисъл от главата си, защото го отвращава, и че е влошил изключително качеството си на живот. Приблизително веднъж в месеца се виждахме. Имаме доста разговори по телефона. Може би и по-често. Поддържахме регулярни контакти.

Поради изчерпване на въпросите СЪДЪТ ОСВОБОДИ свидетеля и той напусна залата.

В залата се въведе свидетелят Л. Р..

На въпроси на адв. Р. свидетелят разказа:

Познавам П. отдавна, приятели сме. Като човек, на когото мога да разчитам, с морални качества, които са много рядко срещани. Към 2020 г. не съм сигурен дали работеше, той е в туристическия бранш, не знам там как е. Заедно сме били на протести. Били сме в София, пред Президентството. Датата е 2 септември, като аз бях от сутринта, докато П. дойде в следобедните часове и до вечерта бяхме заедно.

Вечерта вече, като решихме да си тръгнем, към 10,30 часа, разговаряхме с други хора от протеста и вървахме по [улица]. Говорехме си съвсем спокойно. И както си говорим, изведнъж се чу вик: „Бягайте, идват!“. И 20 – 30 полицаи тръгнаха към нас, без да сме ги предизвикали с нищо. Като видях намерението им да ни бият, тръгнах да бягам към пл. „Света Неделя“. По някое време се обърнах, но не видях П.. Започнах да се връщам назад, дори питах полицаите има ли задържан, че не мога да намеря приятеля си. От него знам, че са го задържали внезапно.

След задържането, за което разбрах по-късно, към 11,15 часа вечерта започнах да го издирвам. Звънях на тел. 112, ако има задържани, евентуално къде мога да го намеря. Отговориха ми, че зависи къде е задържан да го търся в Трето или в Пето РУ. Тръгнах към Пето РУ, после разбрах, че е в Трето. Той вече е бил там. Не съм се виждал с него там. Обади ми се от районното да каже, че е там и че са го задържали. Отидох да видя какво става. И. да го освободят. На другия ден към 8,00 часа вечерта го освободиха и тогава го видях за първи път. Беше дезориентиран. Казвах нещо, а той не ме чуваше. Попитах го какво става, защото беше много стресиран. Доста време, докато пътувахме към Русе и шофирах само аз, беше в такова състояние. Разбирах го: не е направил нищо, а му се случва нещо неправомерно. Беше в неадекватно състояние.

Разказа ми, а и аз видях от запис, след като някой от присъстващите извикал да бягаме, той решил, че понеже нищо не е направил, няма за какво да бяга. Не е хвърлял камъни както други. Останал е на място, вдигнал ръце и спокойно тръгнал да се изнася. Въпреки това, доколкото съм чул от него, са го натиснали към земята, което е било унижително за него. Издирихме записи от камерите и на един от записите се вижда как бавно върви, вдигнал си е ръцете, а бива съборен на земята от полицаи.

В ареста за човек, който не е бил там, това е доста стресиращо, а той е бил в ареста почти 20 часа. В килия с мизерни условия, с ужасна миризма. Няколко души са били вътре.

Не сме прекъсвали контактите си. Отрази му се негативно от гледна точка на това, че от системата, която трябва да го защитава, той е бил обвинен за нещо, което не е направил. Според мен все още има последствия от това, че е обвинен невинен. Вадех си извод от начина, по който се отнася към несправедливото задържане. По-скоро

косвено отношение имаше. Не мога точно да кажа дали например си е вършел работата добре, или не. Не съм сигурен дали е предприел консултация с психолог, но сме обсъждали с него тази възможност .

Имаше отразяване на протестите в медиите, но когато разказа лично, това беше препубликувано от местни издания.

На въпрос на прокурора свидетелят отговори:

След освобождаването се прибрахме в Русе. Аз карах колата, той се прибра заедно с мен. На следващия ден се чухме и коментирахме ситуацията. Контактувахме през ден, често, а и продължаваме да се виждаме.

Поради изчерпване на въпросите СЪДЪТ ОСВОБОДИ свидетеля и той напусна залата.

За събиране на доказателства

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ОТЛАГА и НАСРОЧВА делото за 29.01.2025 г. от 15,00 часа, за която дата и час страните да се считат за уведомени.

ДА СЕ ИЗПРАТЯТ съобщения до ответниците за задълженията им.

Съдебното заседание приключи в 16,11 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: